

kunne jo faa en Konvention med de Magter, som ønske at fiske i Kattogat. Ja, det er jo muligt, at vi kunne faa en saadan Konvention. Men vi have den ikke i Øjeblikket, og naar vi ikke have en Konvention, er Forholdet for Kattogattets Vedkommende ude paa det internationale Territorium akkurat det samme som for Vesterhavet.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds Ordet.

J. H. Jensen: Jeg skal ikke søge at imødegaa enten det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) eller det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), thi det er kun at fremkalde dem paa ny, og det er der ingen Grund til. Det, jeg ønsker at konstatere, er, at jeg ingenlunde, saaledes som de ærede Medlemmer have søgt at fremstille det, er imod dette Lovforslag. Det, jeg har ønsket, var, at Lovforslaget blev udvidet, saaledes, at det stillede alle Landets Fiskere lige, saavel dem paa Vestkysten som dem paa Østkysten, og kunne vi naa det Maal ved dette Lovforslag, skal jeg hilse Gennemførelsen deraf med den største Glæde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bønløkke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som er nedsat angaaende Havundersøgelserne.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Kjøbenhavns Væbning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4129—30.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sigvald Olsen): Det Forslag, som foreligger for det høje Ting, er jo en god gammel Bekendt, idet det alt i flere Samlinger har været forelagt i samme Skikkelse, hvori det nu forelægges. Forslaget gaar ud paa at stille Kjøbenhavn lige med det øvrige Land med Hensyn til Aftjeningen af Værnepligten i Forstærkningen, med andre Ord at ophæve Kjøbenhavns Væbning. Der har under de Forhandlinger, som ere førte angaaende denne Sag, været Enighed eller til Dels Enighed om, at Kjøbenhavns Væbning ingen Nytte er til, ligeledes om, at den er en Uretfærdighed imod Kjøbenhavns Kommune, og at den paalægger Kjøbenhavns Borgere Byrder, som ikke paalægges Borgerne i andre Kommuner her i Landet. Det er jo saaledes, at Væbningsmandskabet indkaldes i to Aar, 15 Eftermiddage hvert Aar fra Kl. 5, og det 3die Aar 5 Eftermiddage, altsaa i alt 35 Eftermiddage, og det er forbundet med betydelige Udgifter for de betræffende, idet de have deres Forretninger og for den langt overvejende Part af dem deres Arbejde at passe. Dette turde være indlysende. Dertil kommer, at det ogsaa er paalagt Væbningsmandskabet at skaffe sig Uniform for et ganske lille Vederlag, nemlig 50 Øre daglig pr. Mand. For disse 7 Kr. 50 Øre, som de faa om Aaret, skulle de altsaa selv holde sig med Uniform.

Det forekommer mig derfor, at man nu i Aar skulde ophæve Kjøbenhavns Væbning, saa meget mere som der nu er indtraadt en ny politisk Situation her hjemme, og saa meget mere som Flertallet her i Salen tidligere har været stemt for sammen med os Socialdemokrater at gaa til en Ophævelse af Kjøbenhavns Væbning. Jeg skal i øvrigt ikke gøre Indledningen til Forhandlingen om denne Sag lang, idet jeg skal henvise til Lovforslagets Bestemmelser. § 1 gaar ud paa at ophæve Væbningen, § 2 fordeler de Kassebeholdninger, som Væbningen sidder inde med, ligeligt mellem Staten og Kommunen, og § 3 paalægger Kommunen at yde de Pensioner, Understøttelser og andre Udbetalinger, som ville blive en Følge af Væbningens Op-